

" 'መቆያ' 'መቅሰስ' ይበሉ?"

እርሜን እግር ጥሎኝ፣ ከ'ነሱ' አደባባይ ብወጣ፣
ጆሮ መቸስ አልሰማ አይል— "መቆያ" "መቅሰስ" ሲሉ ሰማ፤
"አልሰማን ግባ በለው! ... እሱማ ሞቶ ተቀብሮ..." አልኩታ—በሹክሹክታ—ለራሴ ብቻ—ለራሴ፤
ደ'ሞ "ይኼ የባለጌ መርዶ ነጋሪ..." ብለው... (መቸም ለማሰር፣ መግረፍ መግደሉ፣
እንኳን ሰብብ አግኝተው፣ ሰብብ ሰርተው ማረድ ማሳረድ ያውቃሉ)
እንጂ... ከ'ኛ' ቤት—የቁርስ ምሳ ራትንም፣ ሞት ቀብራቸውንም ባረዳሁኝ፤

ተዝካሩን ባወጣን—በሁለት አሰርት አመቱ፤
... በጠፋ በሞተ ቃሉ፤
'መቆያ' 'መቅሰስ' ይበሉ?

እኛስ አየን ሲሞቱ—ቃላቱ፤
ይብላኝ ለ'ነሱ'፣ ይህን ላልሰሙ ላላዩቱ—ለቱባ ቱባ መኳንንቱ፤
መንግስት አስኪያጅ—ሹማሙንቱ፤
እኛ አልቅሰን በቀበርን፣ በሁለት አሰርት አመቱ፤

ለነሱ ሁሌ ፋሲካ፣ ምናለ 'መቆያ' 'መቅሰስ' ቢሉ?

ከኛ ቤት፣ እንኳን 'መቆያ መቅሰስ'፣ የቁርስ ምሳ ራትም ተፈጠመ ግብአት መሬቱ፤
ተዝካሩ ወጣ—ሳልስቱ፤
ሊወራለት በየቤቱ—እንደ ተረት ተረቱ፤

እኒህ የቃላት ጥናት ጠባብነት—ባለሟሉ፤
'ቃላት ይወለዳሉ--አርጅተውም ይሞታሉ' አሉ?

እነሆ ቁርስና ምሳ ቢሞቱ፣ ታዩ —የ'ቁምሳ' ልደቱ፤
በምሳና ራትም መቃብር ላይ፣ 'ምራት' ጉብ አለ ታናቱ!

ቁርስ ምሳና ራትን ቁጭ ብለን ባናዋልድም፤
ቆመን አልቅሰን አቃብርን
" ቁምሳ" ና " ምራት" ን አዋለድን፤

አዎ! ቆመን—በሕይወት ቆመን፤
እንደ ሰው ኖረን መሞት አቅቶን፤
እንደ'ቃ ሞተን እንኖራለን!